

תפ"ח 6724/02/16 - מדינת ישראל נגד ולדימיר שטוקול

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
תפ"ח 6724-02-16 מדינת ישראל נ' שטוקול(עציר)

לפני כב' השופטת שרה דותן - אב"ד
כב' השופט מרדכי לוי
כב' השופט ירון לוי
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירי רום
נגד
הנאשם
ולדימיר שטוקול (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד דן באומן

גזר דין

כב' השופטת שרה דותן - אב"ד:

ניתן בזה צו איסור פרסום על שם המתלוננת או כל פרט שיש בו כדי להביא לזיהויה.

הנאשם, יליד 1996, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (במסגרת הסדר טיעון), בעבירות של:

ניסיון אונס, לפי סעיף 345(א)(1) ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**); מעשה סדום, לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק; תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק; תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק.

במסגרת ההסכם להסדר הטיעון צורף ת.פ. 31285-07-15 (בית משפט שלום ת"א). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והורשע בעבירות של: היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק ביחד עם סעיף 29(ב) לחוק; החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק יחד עם סעיף 29(ב) לחוק.

בנוסף, במהלך הטיעונים לעונש צורף ת.פ. 42951-05-16 (בית משפט שלום ת"א). הנאשם הודה בעובדות של כתב האישום המתוקן (במסגרת הסדר טיעון) והורשע בעבירה של:

פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק.

הסדר הטיעון אינו כולל הסכמה לעניין העונש.

רקע עובדתי

בליל 26.01.16 ישנה המתלוננת, ילידת 1952, בקומה 1-, בחדר המדרגות בחניון ה"בימה" בתל אביב. בשעה 03:30 לערך הקיצה המתלוננת משנתה וראתה את הנאשם עומד מולה, כשכובע גרב על פניו והוא נוגע באיבר מינו החשוף. המתלוננת ניסתה לברוח אך הנאשם תפס אותה בחוזקה והדף אותה. המתלוננת החלה לרוץ לעבר המדרגות המובילות מטה אך הנאשם השיגה, קרע את חצאיתה ואת גרבוניה למרות התנגדותה. הנאשם הדף את המתלוננת אל הרצפה, פיסק את רגליה, סתם את פיה בידו האחת ובידו השנייה חנק אותה, וניסה לבעול אותה בכך שניסה להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. בנוסף, החדיר הנאשם את אצבעו לפי הטבעת של המתלוננת ללא הסכמתה החופשית. בעקבות תקיפת הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בגופה.

ח.ד, אשר ישן באותה עת בקומה 2- שמע את זעקותיה של המתלוננת והלך בעקבותיהן. כשראה את הנאשם מעל למתלוננת החל לרסס לעברו גז פלפל והנאשם ברח. ח.ד רדף אחרי הנאשם ריסס עליו בשנית גז פלפל, והנאשם תקף אותו באגרופים.

הראיות לעונש

במסגרת הדיון נערך ביחס לנאשם תסקיר של שירות המבחן למבוגרים. כמו כן, הוגשו מטעם המאשימה מרשם פלילי של הנאשם וגזר דין בת.פ. 51707-11-12 (בית משפט שלום ת"א). מטעם ההגנה הוגשו מספר חוות דעת והמלצות: חוות דעת משפטית קרימינולוגית והמלצות של מנהלת "הלב 24/7", רכז עמותת "עלם" ועו"ס קליני בעמותת "כדורגל לחסרי בית". בנוסף, העיד מר עומרי אברמוביץ', העו"ס הקליני בעמותת "כדורגל לחסרי בית", אשר כתב את ההמלצה.

מר אברמוביץ' העיד כי הוא מכיר את הנאשם משנת 2013, ובין השנים 2013-2015 הייתה לו אינטראקציה עמו הן בעמותת "עלם" והן בעמותת "כדורגל לחסרי בית". העד תיאר את סיפור חייו של הנאשם, אשר הסתובב ברחובות מגיל 5-6, היה חסר בית מגיל 17, וכדי לשרוד עסק בזנות ונקלע לאלימות. העד ציין כי לנאשם לא היתה רשת תמיכה ולא ניתנה לו הזדמנות לחיים נורמליים. יחד עם זאת הוא אינו מקל ראש בחומרת העבירות ומודע לכך שעל הנאשם להיענש, אולם מבקש שהעונש שייגזר לא יחמיר עמו יתר על המידה ויכלול מרכיב שיקומי. לשאלת ב"כ המאשימה אישר כי העבירה נשוא הדיון לא בוצעה לצורך הישרדות, וכן שגם בעבר העיד לטובתו והאמין בו אך הנאשם שב לעבור על החוק. להשקפתו, בשונה מהעבר כעת יהיה הנאשם כלוא במקום אחד מספר שנים ויוכל לעבור הליך טיפולי מבלי לחמוק ממנו ולכן, קיים הבדל משמעותי ביחס לעבר.

טענות הצדדים לעונש

באת כוח המאשימה פירטה את העבירות בהן הורשע הנאשם הן בתיק העיקרי והן בשני תיקי הצירוף. ביחס לתיק העיקרי הדגישה עו"ד רום את חומרת העבירות בהן הורשע אשר העונש הקבוע בצדן בחוק, 16 שנות מאסר. עוד הטעימה עו"ד רום את נסיבות ביצוע העבירה, המתלוננת הינה חסרת בית, בת 64, הנאשם הפתיע אותה כאשר הקיצה משנתה, מנע ממנה לברוח, קרע את בגדיה והפעיל כנגדה אלימות אשר גרמה לה לחבלות. האירוע הסתיים כאשר אדם ששהה בסביבה נחלץ לעזרתה.

ב"כ המאשימה התייחסה לעובדה כי כתב האישום תוקן מעבירת אינוס לעבירה של ניסיון אינוס וטענה כי אין להקל בעונשו של הנאשם מן הטעם שלא הצליח לבצע את זממו ולאנוס את המתלוננת. ביצוע העבירה לא נמנע מכיוון

שהנאשם חדל ממעשיו בשל חרטה אלא עקב התערבות שמנעה ממנו לעשות כן. כמו כן המחוקק קבע כי העונש בגין עבירת ניסיון יהא זהה לזה המוטל על העבירה המוגמרת.

עו"ד רום טענה עוד כי אין להקל בעונש בשל העובדה שמעשה הסדום בוצע על ידי החדרת אצבע והציגה פסק דין הקובע כי אונס המבוצע על ידי החדרת אצבעות אינו נופל בחומרתו מאונס המבוצע באמצעות איבר המין. עוד הוסיפה, כי ביצוע העבירה על רקע שימוש בסמים אף הוא אינו מהווה שיקול לקולא.

ב"כ המאשימה הגישה אסופת פסיקה ובהתאם לעונשים אשר הוטלו במקרים דומים, ביקשה לקבוע את מתחם העונש ההולם.

בהתייחס לעבירת ניסיון האיננס הוגשה פסיקה הקובעת את המתחם בין 5 עד 9 שנות מאסר. בעניינו יש להוסיף, לשיטתה, את עבירת מעשה הסדום וצורפה פסיקה הקובעת את המתחם בין 4 עד 6 שנות מאסר לעבירה זו. ב"כ המאשימה מציעה לקבוע מתחם כולל לשתי העבירות יחד עם עבירות התקיפה בין 8 ל-12 שנות מאסר.

ביחס לתיקי הצירוף מציעה ב"כ המאשימה לקבוע בגין העבירות של היזק לרכוש והחזקת מכשירי פריצה מתחם הנע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לעבירות של התפרצות לבנין וגניבה היא מציעה לקבוע 6 עד 20 חודשי מאסר. בנוסף, תלויים נגד הנאשם שני מאסרים על תנאי בני הפעלה שהוטלו בת.פ. 51707-11-12 (בית משפט שלום ת"א). האחד של שישה חודשי מאסר והשני של שלושה חודשים. כמו כן, יש להפעיל את ההתחייבות הכספית של הנאשם על סך 3,000 ש"ח.

עו"ד רום התייחסה לחוות הדעת של הקרימינולוגית, מורן דודיאן, אשר הוגשה מטעם ההגנה. לטענתה, חוות הדעת אינה רצינית ותמימה שכן היא מבקשת להעדיף שיקולי שיקום על שיקולי ענישה. לנאשם היו הזדמנויות להשתקם בעבר אך לא עשה כן, הבטחתו היא מילולית בלבד, הנאשם לא השתתף בקבוצה טיפולית, ולכן אין להתבסס על ההמלצה. הנאשם עבר עבירות חמורות ביותר, אשר לא היו עבירות הישרדותיות, אין מדובר בגניבה אלא בניסיון לאנוס ובמעשה סדום של חסרת בית. בהתייחס לתסקיר שירות המבחן מציינת עו"ד רום כי עולה מן התסקיר שהודאתו של הנאשם ספק אם משקפת הפנמה, אמפתיה ונטילת אחריות מלאה ואמתית.

באשר לנזק שנגרם למתלוננת, עמדה ב"כ המאשימה על הטראומה והנזק הנפשי אשר נגרם לה בעקבות מעשים אלה. אמנם לא הוגש בעניינה תסקיר נפגע עבירה והמתלוננת לא שיתפה פעולה עם התביעה לאורך כל הדרך אך ברור כי מעשים אלו פוגעים בגופה ונפשה והם מהווים טראומה שתלווה אותה כל חייה.

לקולא ציינה ב"כ המאשימה את הודאתו של הנאשם ונסיבות חייו הקשות. יחד עם זאת, הטעימה כי אין לתת לכך משקל מכריע שכן מדובר בנאשם בעל עבר פלילי, הצורך סמים, שלא לקח אחריות מלאה על מעשיו.

לסיכום, ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש הנמצא בשלישי העליון של המתחם, לצבור את העונשים בתיקים השונים ולהפעיל את המאסרים על תנאי כך שהעונש אשר יוטל יהיה דו ספרתי. כמו כן, ביקשה להשית על הנאשם מאסר על תנאי בגין כל אחת מן העבירות ופיצוי למתלוננת.

בא כוח הנאשם התייחס לשיקולים רלבנטיים לעניינו בקביעת המתחם ההולם על פי החוק. ביחס לסעיף 40ט לחוק, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, עמד עו"ד באומן על כך שלא היה כל תכנון מקדים לביצוע העבירה, הנאשם הגיע למקום כדי לישון בו ואז נתקל במתלוננת וביצע את העבירה באופן ספונטני. לעניין הנזק אשר נגרם מביצוע העבירה ציין

כי אין מידע על המתלוננת ומצבה, ואף הוסיף כי מדובר באשה אשר במשך שנים נמלטת מטיפול נפשי פסיכיאטרי. באשר לנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה טען כי לאור חוות הדעת וההמלצות לא מדובר בסטייה מינית אלא מצוקה רגשית קשה, כך לדוגמה בחוות הדעת של הקרימינולוגית יש התייחסות למניעים של הנאשם על פי אמרותיו: **"רציתי להיות עצור"**, **"הייתי שבור לב באותה תקופה"**, **"התעייפתי ברחוב.. הדבר היחיד שעלה לי זה בית סוהר"**, **"היה לי רע בחיים ורציתי לעשות למישהו רע. רציתי לראות אדם סובל, לזרוק את הסבל שלי על אדם אחר."**

ביחס לסעיף 40"א לחוק, נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, התייחס ב"כ הנאשם לפגיעת העונש בנאשם בשל גילו הצעיר. עו"ד באומן הגיש את ע"פ 7781/12 פלוני נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.06.13) אשר הפנה למחקרים וקבע, בהסתמך על האמור בהם, כי יש לבחון את השפעת המאסר על נאשמים "בגירים צעירים" תוך התחשבות בגילם. שכן, עונש מאסר שיוטל על בגיר צעיר חמור יותר מעונש מאסר שיוטל על נאשמים בני 25 והפגיעה בנאשם בגיר צעיר תהיה קשה יותר. עוד התייחס עו"ד באומן לנזק שנגרם לנאשם מביצוע העבירה, הנאשם סבל מאלימות והצקות בבתי המעצר מצד אסירים אחרים בעקבות העבירה אותה ביצע. הנאשם כיום מוגדר כאסיר טעון הגנה בכלא השרון אך אפשרויות השיקום והתעסוקה שם מצומצמות. באשר לנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, הדגיש עו"ד באומן את חיי הקשים של הנאשם, אשר אביו נפטר בגיל 4, אמו נאסרה, והוא ננטש בבית יתומים בגיל 5-6. בגיל 8 עלה ארצה בעזרת הסוכנות ועבר ממסגרת למסגרת, אמו עלתה ארצה כשהיה בן 15 ודחתה אותו. הנאשם סבל מפגיעה מינית, מבידוד, מחסור, רעב ותחושות זעם ותסכול. החוויה המרכזית בחייו של הנאשם היא נטישה דבר המפריע לו ליצור קשר עם גורמי טיפול ולהתמיד בו.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם אשר הודה כבר בעדותו הראשונה במשטרה, טען שהיה תחת השפעת סמים, הצטער שוב ושוב וביקש להיכנס לכלא. ביחס לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו טען עו"ד באומן כי הנאשם שב להודות בעבירותיו ולהתנצל על מעשיו בכל המסגרות: המשטרה, שירות המבחן ובית המשפט, ויש לשקול זאת לקולא.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה נוהגת בעבירות של מעשה סדום או אינוס המאופיינת בחוסר היכרות בין הצדדים והתנפלות אלימה על הקורבן. הסנגור הפנה למספר פסקי דין אשר העונש שהוטל בהם בגין עבירות שנעברו בנסיבות דומות הוא בין 40 חודשי מאסר ועד 6 שנות מאסר. בנוסף, הציג פסיקה הקובעת מתחם בין 3 עד 6 שנות מאסר על אינוס על ידי החדרת אצבעות. בשקלול הפסיקה אשר הוגשה עם נסיבותיו של הנאשם מציע בא כוחו מתחם בין 4 עד 8 שנות מאסר.

ב"כ הנאשם ציין כי לנאשם אמנם יש בעיה של התמדה בקשר עם גורמי הטיפול אך לאור חוות הדעת של הקרימינולוגית ודבריו של עומרי אברמוביץ ניתן לראות כי קיימת יכולת בסיסית ליצירת קשר עם גורמי הטיפול. עו"ד באומן סבור כי במסגרת של מאסר הנאשם יתמיד בטיפול אשר יפחית את המסוכנות העתידית.

לסיכום, ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנאשם ולהטיל עליו עונש אשר נמצא ברף התחתון של המתחם, לחפוף את העונשים בתיקי הצירוף ולהמליץ על שילובו של הנאשם בתוכנית טיפולית, בגמילה מהתמכרויות וקבוצה לעברייני מין.

בדבריו לבית המשפט הנאשם שב והתנצל, והביע רצון לטיפול וביקש להתחשב במכלול הנתונים של חייו הקשים.

דין והכרעה

סעיף 40ב לחוק קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, קרי, קיומו של יחס הולם בין סוג ומידת העונש לבין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בהתאם לסעיף 40ג(א) בית המשפט יקבע את מתחם העונש ההולם, על פי עיקרון ההלימה. בבואו לקבוע את המתחם יתחשב בית המשפט בשיקולים הבאים: הערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק.

במקרה שלפנינו יש לקבוע שני מתחמים שונים מאחר שעסקינן באירועים שונים ונפרדים. מתחם אחד לתיק העיקרי, ומתחם שני לתיקי הצירוף, וזאת על פי סוגי העבירות. בתיק העיקרי הורשע הנאשם בשתי עבירות מין ובשתי עבירות אלימות שביצע באותו פרק זמן ובמסגרת אישום אחד, לפיכך, יש לקבוע לאירוע זה מתחם עונש אחד.

בביצוע עבירות המין והאלימות פגע הנאשם בערכים בסיסים שנועדו להגן על שלמות גופה ונפשה של המתלוננת, כבודה וזכותה לפרטיות. כמו כן נפגעה זכותה לאוטונומיה על גופה ולתחושת הביטחון אשר נגזלו ממנה ביד גסה על ידי הנאשם.

יתרה מכך, הנאשם בחר קורבן שלהשקפתו הינו "טרף קל" תוך התעלמות מרצונותיה ותחושותיה. אמנם, לא הוגש לנו תסקיר על מצבה של המתלוננת, ולאחר הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן התייטר הצורך בשמיעת עדותה. אך מעשים מסוג זה מותירים צלקת בנפשן של הנפגעות, והנזק הנפשי כתוצאה מהפגיעה הנו רב ומלווה את הנפגעות למשך כל חייהן. יודגש כי מצבה המיוחד של המתלוננת ופגיעותה הם שמנעו הכנתו של תסקיר ואין לזקוף נתון זה לזכותו של הנאשם.

נסיבות ביצוע העבירה הן חמורות, על אף טענותיו של ב"כ הנאשם כי העבירה בוצעה ללא תכנון מקדים, אין בכך להקל את נסיבות ביצועה. הנאשם אשר הגיע למקום וראה אישה חסרת מגן החליט לנצל את המצב כדי להגיע לסיפוק מיני כפי שציין בפני קצינת המבחן. המתלוננת הינה אישה מבוגרת, חסרת בית, אשר ניסתה לברוח מהנאשם ובהמשך התנגדה פיזית למעשיו אך ללא הועיל. הנאשם נהג כלפי המתלוננת באלימות אשר גרמה לה לחבלות ולא חדל מעשיו עד הגעתו של ח.ד. אשר מנע ממנו לבצע את זממו. באשר לטענת ב"כ הנאשם כי הסיבות שהובילו לביצוע העבירה הן מצוקה רגשית, שיברון לב והרצון להיעצר ולקבל קורת גג, טענות אלה אינן עולות בקנה אחד עם תיאור הנסיבות כפי שמפרט הנאשם בתסקיר שירות המבחן, שם מסר שכאשר הבחין באישה חש עוררות מינית ונאבק בה כדי לקיים עמה יחסי מין. עבירה זו אינה עבירה שהנאשם ביצע לצורך הישרדות או במטרה להיתפס ולהיכנס לבית מעצר לקבלת קורת גג. המעשים בוצעו לצורך סיפוק צרכיו המיניים של הנאשם אשר היה תחת השפעת סמים.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה באי כוח הצדדים הגישו אסופת פסיקה בעלת מנעד רחב של עונשים, כל מקרה ונסיבותיו המיוחדות. העונשים אשר נגזרו בפסקי הדין שהוגשו נעים החל מ-40 חודשי מאסר ועד ל-11 שנות מאסר.

ב"כ הנאשם ציין את ע"פ 7768/15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.04.16), בו הורשע אדם אשר התנפל על קטין בסמטה חשוכה וביצע בו מעשה סדום ואף גנב ממנו את הטלפון. המתחם אשר נקבע היה 4 עד 8 שנות מאסר, והעונש אשר נגזר על הנאשם בעקבות הליך טיפולי היה 40 חודשי מאסר.

ב"כ המאשימה ציינה את ע"פ 10666/04 **אבולעסל** נ' **מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.04.05), נאשם אשר שהה בטיילת אילת עם מתלוננת בת 19, עישן עמה סמים, וכשהמתלוננת פנתה ללכת תפס אותה הנאשם, איים לפגוע בה, ניסה לאנוס אותה וביצע בה מעשה סדום. העונש אשר נגזר על הנאשם למרות הודאתו בעובדת כתב האישום המתוקן

ולמרות נסיבותיו האישיות היה 11 שנות מאסר.

עיינתי גם בפסיקה נוספת ממנה ניתן ללמוד על מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה:

ע"פ 3998/13 **אביקזר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 04.02.15), נאשם אשר הציע למתלוננת להסיעה ולאחר שעלתה לרכבו, ביצע בה מעשה סדום, מעשה מגונה בכוח ואיים עליה. המתחם אשר נקבע היה 7 עד 12 שנות מאסר, והעונש שנגזר על הנאשם, 10 שנות מאסר.

ע"פ 5851/09 **עמירה נ' מדינת ישראל** (01.03.11), ערעור כנגד חומרת העונש בן 12 שנות מאסר לנאשם אשר נתבקש לקחת ברכבו את המתלוננת, עובדת זרה, לאחר שעלתה לרכבו, ביצע בה מעשה סדום. הערעור התקבל, בית המשפט העליון גזר על הנאשם 10 שנות מאסר.

ע"פ 836/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.03.08), ערעור כנגד חומרת העונש בן 10 שנות מאסר שהוטל על הנאשם שהייתה לו היכרות מוקדמת עם המתלוננת, וביצע בה מעשה סדום חרף התנגדותה. הערעור התקבל, בית המשפט העליון הפחית את העונש ל-8 שנות מאסר בגין עבירה בודדת של מעשה סדום.

ע"פ 4151/07 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 07.04.08), נאשם אשר הציע למתלוננת, עובדת זרה, להסיעה לתחנה מרכזית חדשה בתל אביב, לאחר שעלתה לרכבו, ניסה לאנוס אותה ולבצע בה מעשה סדום אך ללא הצלחה. העונש שנגזר עליו 7 שנות מאסר בגין עבירת ניסיון אינוס וניסיון למעשה סדום.

מטבע הדברים לא ניתן להפנות לאסמכתא שנסיבותיה זהות למקרה שלפנינו. טווח הענישה משתנה בהתאם לאופיו ונסיבותיו של כל מקרה ומקרה. כפי שציין כבוד השופט שהם בע"פ 2470/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.10.15): **"רמת הענישה בעבירות של מעשים מגונים הינה מגוונת למדי, ובצד ענישה מקלה יחסית, כפי שעולה מהפסיקה שהוגשה לעיוננו על ידי באת כוח המערער. ניתן להציג פסקי דין שבהם הוטלו שנות מאסר לריצוי בפועל על העבריינים"**.

לאחר שבחנתי את הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנהוגה מסקנתי היא כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות המין והאלימות הינו 6 עד 11 שנות מאסר.

באשר לתיקי הצירוף, העבירות בהן הורשע הנאשם הן עבירות רכוש הפוגעות בערך של זכות הקניין. הפגיעה אינה מן החמורות שכן ביחס לתיק ת.פ. 31285-07-15 (בית משפט שלום ת"א) הנזק שנגרם הוא למבנה נטוש. ביחס לת.פ. 42951-05-16 (בית משפט שלום ת"א) הסכום שנגנב הוא 450 ש"ח. יחד עם זאת יש לתת את הדעת לתופעה של עבירות הרכוש אשר פוגעות באינטרס הציבורי ולהטיל עונש מרתיע. ביחס למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מן הסוג הזה הפנתה ב"כ המאשימה לעפ"ג 23941-04-13 (ת"א) **מדינת ישראל נ' נאסר** (ניתן ביום 28.05.13), שם נגזר על נאשם אשר הורשע בשלוש עבירות פריצה לבנין שאינו דירה, החזקת מכשירי פריצה והיזק לרכוש במזיד עונש של 24 חודשי מאסר במסגרת ערעור. בנוסף, אפנה לע"פ (נצ') 1292/07 **מדינת ישראל נ' מרדכי לוי** (ניתן ביום 12.02.08), בו נגזר על נאשם ללא עבר פלילי אשר הורשע בשורה של עבירות רכוש, התפרצויות, גניבות, היזק בזדון לרכוש והחזקת מכשירי פריצה עונש של 12 חודשי מאסר במסגרת ערעור.

משבחנתי את הנתונים הרלוונטיים מסקנתי היא כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות הרכוש בשני התיקים יחד יהיה 8

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את עונשו של הנאשם בתוך המתחם בהתאם להוראות סעיף 40ג(ב) המורה להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40"א.

הנאשם, צעיר כבן 20, הורשע בשנת 2014 בבית משפט לנוער בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, החזקת סכין למטרה לא כשרה, גניבה והחזקת נכס החשוד כגנוב ונדון למאסרים מותנים, התחייבות כספית וקנס. כמו במקרה שלפנינו, גם בעבר העיד לזכותו של הנאשם עומרי אברמוביץ וסיפר כי הוא מאמין בו, בנוסף, טען הנאשם כי הוא רואה את עצמו כאדם שישקיע ויתקדם בחייו. לאור ביצוע עבירות נוספות על ידי הנאשם, בהן הרשענו אותו ברור כי הנאשם לא עמד בהבטחותיו, חזר לסורו וממשיך לעבור על החוק.

לנאשם סיפור חיים קשה ונוגע ללב אך יחד עם זאת ניתנו לנאשם אין ספור הזדמנויות לעלות על דרך הישר. כמפורט בחוות הדעת הקרימינולוגית מגיל ילדות כאשר עלה לארץ עבר הנאשם מספר מוסדות, פנימיות ומעונות, בגיל הנעורים נתמך על ידי מספר עמותות ותוכניות: עמותת אורות, תוכנית נעל"ה ותוכנית היל"ה. כמו כן ידוע לנו על פי ההמלצות שהוגשו כי הנאשם מוכר והסתייע בעמותת "הלב 24/7", "עלם" ו"כדורגל לחסרי בית". למרות שילובו בכל אלו ולמרות ההזדמנות אשר ניתנה לו בבית משפט לנוער, שם הוטל על הנאשם עונש צופה פני עתיד שיופעל במידה והנאשם ישוב לעבור על החוק, הנאשם לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו ושב לבצע עבירות.

חרף הודאתו של הנאשם, אשר חסכה את עדותה של המתלוננת וזמן שיפוטי יקר, והחרטה אותה ביטא, מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו מפנים את חומרת מעשיו ואת הנזקים אשר גרם למתלוננת. הנאשם אינו חש אמפתיה כלפי המתלוננת, לדבריו הוא מעדיף לא לחשוב עליה ועל רגשותיה כדי לא להתפרק.

על פי האמור בתסקיר שירות המבחן, לנאשם צרכים טיפוליים מגוונים ושילובו במסגרת טיפולית בין כותלי בית הכלא תפחית את רמת הסיכון שיעבור על החוק בטווח הרחוק. כמו כן, בחוות דעת הקרימינולוגית הומלץ לשלב את הנאשם במספר תהליכים טיפוליים: טיפול בהתמכרויות, טיפול פרטני וטיפול ייעודי לעברייני מין.

לנוכח האמור לעיל, ולאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, מחד גיסא את חומרת העבירה, נסיבות ביצוע העבירה ותוצאותיה הקשות, ומאידך גיסא את הנסיבות לקולא, הודאתו של הנאשם, גילו הצעיר, היותו "בגיר צעיר" ונסיבות חיו אציע לחברי ההטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

8 שנות מאסר לריצוי בפועל.

18 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות או עבירת מין מסוג פשע.

פיצוי למתלוננת בסך 20,000 ש"ח.

כמו כן אציע לחברי ההטיל על הנאשם בגין עבירות הרכוש בהן הורשע עונש של 10 חודשי מאסר, שמתוכם 6 חודשים ירוצו במצטבר לעונש המאסר אותו הטלנו בתיק העיקרי.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה מן העבירות בהן

הורשע בתיקי הצירוף או עבירת רכוש מסוג פשע.

אציע לחבריי להפעיל את המאסרים המותנים התלויים כנגד הנאשם בת.פ. 51707-11-12 (בית משפט שלום ת"א) כך שיוטלו בחופף זה לזה. חודשיים מתוך המאסר על תנאי שהופעל ירוצו במצטבר כך שסך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל של שמונה שנים ושמונה חודשים, שמניינם מיום המעצר 26.01.16.

**שרה דותן, שופטת
אב"ד**

כב' השופט מרדכי לוי:

אני מסכים.

מרדכי לוי, שופט

כב' השופט ירון לוי:

אני מסכים.

ירון לוי, שופט

סוף דבר:

אנו גוזרים על הנאשם את העונשים כדלקמן:

עמוד 8

8 שנות מאסר לריצוי בפועל.

18 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות או עבירת מין מסוג פשע.

פיצוי למתלוננת בסך 20,000 ש"ח.

אנו גוזרים על הנאשם בגין עבירות הרכוש בהן הורשע עונש של 10 חודשי מאסר, שמתוכם 6 חודשים ירוצו במצטבר לעונש המאסר אותו הטלנו בתיק העיקרי.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה מן העבירות בהן הורשע בתיקי הצירוף או עבירת רכוש מסוג פשע.

אנו מפעילים את המאסרים המותנים התלויים כנגד הנאשם בת.פ. 51707-11-12 (בית משפט שלום ת"א) כך שיוטלו בחופף זה לזה. חודשיים מתוך המאסר על תנאי שהופעל ירוצו במצטבר כך שסך הכול ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל של שמונה שנים ושמונה חודשים, שמנינם מיום המעצר 26.01.16.

מאחר שלא הוצגה לנו התחייבות חתומה על ידי הנאשם על פי גזר הדין בת.פ. 51707-11-12 (בית משפט שלום ת"א) לא ניתן להפעיל התחייבות זו.

אנו ממליצים לשב"ס לשלב את הנאשם בתהליכים טיפוליים בהתאם להמלצות תסקיר שירות המבחן.

הודעה לנאשם זכותו להגיש ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשע"ז, 29 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.

ירון לוי, שופט

מרדכי לוי, שופט

שרה דותן, שופטת
אב"ד